

Arrest

nr. 285 728 van 6 maart 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X,
wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X als wettelijke vertegenwoordiger van haar zoon X (hierna: verzoeker), die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 1 oktober 2019 samen met zijn moeder (S. J. G. R.) en zijn broer (J. A. S. G.).

Op 8 oktober 2019 diende verzoekers moeder een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 ook in zijn naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 17 december 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 12 mei 2022 besloot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in zijn arrest nr. X tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers moeder.

1.2. Op 25 mei 2022 diende verzoeker, wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder, een eerste verzoek om internationale bescherming in eigen naam in.

1.3. Nadat een vragenlijst werd ingevuld, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 17 juni 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 31 augustus 2022.

1.4. Op 29 september 2022 nam de commissaris-generaal de beslissing 'niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)'. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 30 september 2022 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bezit de El Salvadoraanse nationaliteit. Je werd geboren op (...) te San Salvador en woonde steeds in Soyapango (San Salvador). In El Salvador ging je naar het buitengewoon onderwijs. Op 30 september 2019 verliet je El Salvador samen met jouw moeder S. (...) J. (...) G. (...) R. (...) (CG (...); O.V. (...)) en je broer J. (...) A. (...) S. (...) G. (...) (O.V. (...)). Een dag later kwamen jullie in België aan. Op 8 oktober 2019 verzocht je moeder in België om internationale bescherming. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je moeder ook in naam van jou en je broer als vergezellende minderjarigen ingediend.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 17 december 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van jouw moeder. Ze tekende beroep aan tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde de beslissing van het CGVS bij arrest van 12 mei 2022.

Jij diende in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in op 25 mei 2022. Tijdens jouw persoonlijk onderhoud verklaar je te vrezen bij terugkeer naar jouw land gerekruteerd of gedood te worden door de bendeleden die ook verantwoordelijk waren voor de moord op je moeders broers. Ze bedreigden je moeder. Ze zeiden dat als jij je niet bij hen zou aansluiten, jullie gedood zouden worden. Je advocaat verwijst tevens naar de onveilige situatie die in jouw land heerst. Zelf verwijst je nog naar schietpartijen die je hoorde in jouw buurt.

Ter staving van je verzoek leg je kopieën voor van volgende documenten: je paspoort (d.d. 8/7/'19) en een Belgisch schoolattest.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer "de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een beslissing werd genomen".

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek van 8 oktober 2019. Je vreest niet te kunnen terugkeren naar je land omwille van een vrees door benadeelden te worden gerekruteerd of gedood. Ze waren tevens verantwoordelijk voor de dood van je moeders broers (CGVS p.8-9). Jouw moeder is er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat jullie een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen (zie beslissing CGVS en arrest RVV die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Jouw profiel als jongere volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat je in jouw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat jou betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en jij bleef hierover in gebreke.

Allereerst dient te worden opgemerkt dat je nergens aangeeft zelf concrete problemen te hebben ondervonden in El Salvador. Je kwam nooit in aanraking met een bendelid en hebt geen concrete aanwijzingen dat je momenteel door hen geviséerd zou worden (CGVS p.8-10). Je grootouders, tante, ooms en neef verblijven bovendien tot op heden nog in El Salvador. Zij stellen het voor zover je weet allen goed (CGVS p.6). Dit wijst er allerminst op dat je bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging zou hoeven te koesteren.

Er dient tevens te worden gewezen op het feit dat jouw moeder zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indiende nadat haar weigeringsbeslissing definitief werd op 12 mei 2022 (CGVS p.11). Nochtans komen de motieven die je tijdens jouw verzoek van 25 mei 2022 aanhaalt volledig overeen met hetgeen zij tijdens haar verzoek aanhaalde. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat, indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook jouw moeder zelf terug een verzoek om internationale bescherming zou indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor koos een nieuw verzoek in te dienen, ondermijnt dan ook de ernst van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat je moeder de mogelijkheid om haar minderjarige kind een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruikte ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied, te verlengen.

Je advocaat verwijst ook naar de algemene onveilige situatie in El Salvador (CGVS p.11). Hierover moet worden opgemerkt dat een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst hoe dan ook niet volstaat om aan te tonen dat je het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, hetgeen je hebt nagelaten te doen. Zelf maak je enkel melding van schietpartijen en gevechten die je in de buurt hoorde, maar jij of je gezinsleden zouden nooit bij schietpartijen of gevechten betrokken zijn geweest. Wat betreft de moord op je moeders broers, kan worden verwezen naar de motivering hieromtrent in je moeders beslissing (CGVS p.8, 10).

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere

strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden gevisieerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd.

Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door jou voorgelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Je paspoort (d.d. 8/7/19) en het Belgische schoolattest hebben niets te maken met jouw asielrelaas. Je paspoort vormt enkel een indicatie wat betreft je identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan. Het schoolattest heeft betrekking op de manier waarop je het hier vanaf brengt op school. Er wordt tevens in vermeld dat je in El Salvador ook reeds naar het buitengewoon onderwijs ging, hetgeen je zelf ook aanhaalde (CGVS p.7).

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een apart verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6, § 3, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin heeft. Zo wijst verzoeker in het verzoekschrift op zijn bijzonder jonge leeftijd toen zijn moeder uit El Salvador vertrok. Vervolgens meent verzoeker dat hij zich voor een groot deel op het relaas van zijn moeder baseert, maar ook een eigen persoonlijke vrees heeft met name de bedreiging door bendeleden en de algemene onveilige situatie in El Salvador.

Volgens verzoeker blijkt uit verschillende bronnen dat de rekrutering door bendeleden geen hypothetische vrees is en hij omwille van zijn jonge leeftijd het "geknipte profiel" heeft om te worden gevisieerd, ontvoerd en/of te worden gerekruteerd. Verzoeker citeert in dit verband uit Human Rights Watch "El Salvador" van 2020 en Human Rights Watch "El Salvador" van 2021. Verzoeker betoogt verder dat de bendeleden het voor het zeggen hebben in El Salvador en de overheid hier niets wil/kan tegen doen, waartoe hij citeert uit COI Focus "Salvador: Situation sécuritaire" van 4 juli 2022.

Voorts stelt verzoeker dat verweerder op geen enkel ogenblik een individueel, gericht en persoonlijk onderzoek gevoerd heeft naar de vrees in hoofd van verzoeker of zijn specifiek, kwetsbaar profiel. Verzoeker citeert vervolgens uit een rapport van Nansen en meent dat de bendes niet louter als een criminele organisatie kunnen worden bestempeld.

Verzoeker betoogt verder dat, zo de Raad van mening zou zijn dat hij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, hij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus wijst verzoeker in het verzoekschrift op de ontsprekende (humanitaire) situatie in El Salvador. Verzoeker citeert in dit verband uit The Guardian *“El Salvador a nation held hostage a photo essay”* van 2019 en Foreign Policy *“El Salvador gang violence MS13 nation held hostage photography”* van 30 november 2019.

Verzoeker wijst in het verzoekschrift voorts op de ontsprekende situatie van het recentelijk danig geëscaleerde veralgemeend geweld in El Salvador, waartoe hij citeert uit Reuters *“El Salvador’s Bukele military after spike in murders”* van 12 november 2021 en Plenglish *“El Salvador Police confirm 20 homicides in one day”* van 11 november 2021. Ten slotte wijst verzoeker op de noodtoestand die op 26 maart 2022 in het land werd uitgeroepen en stelt dat indien de Raad niet overtuigd zou zijn van de individuele problemen van verzoeker, minstens een hernieuwd onderzoek zou moeten worden gedaan naar de algemene veiligheidssituatie in het licht van de recente feiten. Verzoeker citeert in dit verband uit HLN *“Meer dan zestig moorden in El Salvador op een dag tijd: noodtoestand afgekondigd”* van 27 maart 2022.

Verzoeker vordert in hoofdorde te worden erkend als vluchteling, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend, en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing vernietigd te zien teneinde de commissaris-generaal toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift volgend stavingstuk:

- een uittreksel uit de Nansen Note 2021/2 *“El Salvador Internationale bescherming overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag”* (stuk 3).

Op 31 januari 2023 maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over met de volgende stukken:

- een verslag aangaande de beginsituatie van cliënt (stuk 4);
- een verslag aangaande zijn functioneren op school (stuk 5);
- een verslag van het CLB *“handelingsgerichte diagnostiek”* (stuk 6);
- U.S. Embassy in El Salvador *“El Salvador 2021 Human Rights Report”* van 2021 (stuk 7);
- Immigration and Refugee Board of Canada *“El Salvador: Information Gathering Mission Report – Part 1”* van september 2016 (stuk 8).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3.3. Vooreerst dient erop gewezen dat de Raad in zijn arrest nr. 272 681 van 12 mei 2022 besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers moeder, dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in verzoekers naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Dit omdat geen geloof gehecht kon worden aan de problemen met de bende MS-13 en de bende 18.

2.3.4. Verzoeker dient op 25 mei 2022 in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...)*

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet stelt onder andere: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van dien aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.5. Op 31 augustus 2022 wordt verzoeker gehoord op het CGVS. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.”

Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen deze motieven. Evenmin blijkt uit de bijgebrachte stukken dat aan verzoeker nog andere procedurele waarborgen dienden te worden toegekend. Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van verzoeker in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat verzoeker kan voldoen aan zijn verplichtingen.

2.3.6. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud verwijst verzoeker naar de algemene onveilige situatie in El Salvador (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: CGVS), p. 8). Daarnaast haalt verzoeker ook aan dat zijn moeder werd bedreigd door bendeleden (CGVS, p. 9) en zij omwille van deze problemen verzoeker en zijn broer wilden rekruteren (*ibid.*).

In de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard om volgende redenen:

(i) verzoekers verzoek om internationale bescherming berust in wezen uitsluitend op dezelfde gronden als deze die zijn moeder aangehaald heeft ter staving van haar verzoek om internationale bescherming. Verzoekers moeder heeft immers de vermeende problemen met de bende MS13 en bende 18 reeds aangehaald. In het kader van haar verzoek om internationale bescherming oordeelde het CGVS dat geen geloof kon worden gehecht aan deze vermeende problemen, hetgeen bevestigd werd door de Raad in arrest nr. 272 681 van 12 mei 2022;

(ii) de loutere verwijzing naar een profiel (als jongere) of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in het land van herkomst werkelijk zal worden vervolgd of dat er voor wat verzoeker betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals

bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. De vrees in dit verband dient immers *in concreto* te worden aangetoond;

(iii) verzoeker heeft nergens aangegeven dat hij concrete problemen heeft ondervonden in El Salvador, nu (a) hij nooit in aanraking kwam met een bendelid en geen aanwijzingen heeft dat hij momenteel geïsoleerd wordt en (b) zijn familieleden in El Salvador geen problemen ondervinden;

(iv) er dient te worden gewezen op het feit dat de moeder van verzoeker geen nieuw verzoek om internationale bescherming heeft ingediend na haar weigeringsbeslissing in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat ze dat niet heeft gedaan, ondermijnt de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging en doet vermoeden dat de moeder haar minderjarig kind een persoonlijk verzoek om internationale bescherming liet indienen ten einde het recht op opvang, dan wel het verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen;

(v) de verwijzing naar de algemene situatie in El Salvador volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker en zijn gezinsleden zijn nooit bij schietpartijen of gevechten betrokken geweest en inzake de moord op de broer van zijn moeder kan worden verwezen naar de motivering in de beslissing van zijn moeder;

(vi) er zijn geen elementen aanwezig om te concluderen dat hij louter en alleen op basis van zijn verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador zal worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en hij overigens in dit verband zelf geen vrees heeft aangehaald;

(vii) er bestaan geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet;

(viii) de stukken die verzoeker voorlegt kunnen aan de inhoud van de beslissing niets veranderen.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.7. Na lezing van het administratief dossier dient, in navolging van de commissaris-generaal, te worden vastgesteld dat verzoeker ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.7.1. In zoverre verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij zich voor een groot deel op het relaas van zijn moeder baseert, erkent hij aldus dat hij zich voor zijn verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde gronden als deze die zijn moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek, dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in verzoekers naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. De Raad herhaalt dat in zijn arrest nr. 272 681 van 12 mei 2022, in navolging van de beslissing van de commissaris-generaal van 17 december 2021, werd besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers moeder. Met betrekking tot deze vrees voor de bende MS13 en de bende 18 wordt in voormeld arrest geoordeeld als volgt:

“Te dezen is de Raad na lezing van het administratief dossier in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat verzoekster haar problemen met de bende MS-13 en de bende 18 niet aannemelijk maakt. Zo wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vooreerst terecht op het volgende: “Ten eerste dient te worden opgemerkt dat uw kennis over de problemen van J. A. G. M. (...), de persoon van wie u verklaart dat hij uw vader is en aan wie u uw eigen problemen linkt, niet kan overtuigen. U stelt dat u geïsoleerd wordt door bendeleden omdat uw vader nog een schuld heeft uitstaan bij hen en de bendes zich wreken door alle familieleden te vermoorden (CGVS, p. 11). Uw vader had verschillende problemen met zowel MS13 als bende 18. In het kader van deze problematieken werden verschillende familieleden van uw vader gedood en ontvoerd (CGVS, p. 9-10 en 18). U kadert het ontstaan van de problemen van uw vader en uw familie met de bendes in 2002, toen uw halfbroer J. A. G. B. (...) wegens problemen met renta werd gedood door de bende 18 (CGVS, p. 9). U stelt dat de problemen van uw vader zijn gestart toen hij na deze moord klacht heeft ingediend (CGVS, p. 17). U legt echter geen geloofwaardige verklaringen af over de reden waarom uw broer werd gedood. U stelt dat al de problemen van uw familie naar dezelfde afpersingen kunnen worden herleid (CGVS, p. 17-18). Verder blijkt uit uw verklaringen echter dat uw vader enkel afpersing betaalde voor zijn zaak in Mejicanos, die in het territorium van MS13 ligt (CGVS, p. 17). Gevraagd waar de problemen van uw vader met de bende 18 vandaan kwamen, verwijst u opnieuw naar de moord op uw broer in 2002 (ibid.). Gevraagd waarom deze broer werd gedood,

stelt u dat hij wegens dezelfde renta werd vermoord (CGVS, p. 17-18). Ermee geconfronteerd dat volgens uw verklaringen uw vaders problemen met afpersing zich beperkten tot de bende MS13, in wiens territorium zijn zaak gelegen was en nogmaals gevraagd waar de problemen met de bende 18 dan vandaan kwamen, verklaart u vreemd genoeg de moord op uw halfbroer J. A. (...) door bende 18 in 2002 nooit goed begrepen te hebben (CGVS, p. 18). Het is vreemd dat u de moord op uw halfbroer, die volgens uw eigen verklaringen het beginpunt is van alle verdere problemen die uw vader en dus ook u met de bendes hebben gehad, niet op een meer gedetailleerde, coherente en doorleefde manier kunt duiden. In verband hiermee dient nog te worden opgemerkt dat u bij de DVZ nog verklaarde dat J. A. (...) in 2012 is overleden en niet, zoals u voor het CGVS verklaart, in 2002 (zie verklaring DVZ, p. 9, punt 17). Ook al speelden deze incidenten zich lang geleden af en woonde u op het moment van deze feiten niet in bij uw vader of halfbroer, dan nog kan er dus redelijkerwijze worden verondersteld dat u beter op de hoogte bent van de omstandigheden waarin uw broer werd gedood, zeker aangezien u verklaart steeds een goed contact te hebben gehad met uw vader (CGVS, p. 8 en 9).

Verzoekster voert aan dat haar halfbroer J. A. niet werd vermoord omwille van afpersing, maar omwille van de ongehoorzaamheid van haar vader om een doorgang te deblokken in Mejicanos voor de bendeleden. Zij zou op het CGVS hebben verklaard dat haar vader op verzoek van de vertegenwoordigers van de jeugdraad van de RRV gemeenschap de poort die zijn naam droeg had gesloten, waardoor de doorgang voor de bendeleden veel moeilijker werd gemaakt, dat hij hierna de doodsb bedreiging kreeg dat als hij de poort niet zou verwijderen, hij of een van zijn familieleden zou worden vermoord en dat haar halfbroer werd beschoten aan deze doorgang in de Mejicanos wijk en er voor dood achtergelaten werd omdat haar vader niet onmiddellijk gevolg gaf aan de bedreigingen, waarna hij in het ziekenhuis overleed aan zijn verwondingen. Zij beperkt zich evenwel tot loutere beweringen (post factum) die niet in concreto worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Op geen enkel moment tijdens de administratieve procedure heeft verzoekster hiervan gewag gemaakt, ook niet toen haar de vraag werd gesteld waarom haar broer werd vermoord. Zij verklaarde louter dat hij werd vermoord omwille van "de renta", waarna zij verklaarde de moord op haar broer nooit goed te hebben begrepen (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9 en 17-18). Deze verklaringen vinden bovendien geen steun in de beslissing van de Nationale Vluchtelingencommissie van Guatemala van 14 december 2016 die verzoekster in de loop van de administratieve procedure neerlegde (adm. doss., stuk 5, map met 'Documenten', nr. 10). Hieruit blijkt dat haar vader verklaarde dat zijn problemen tot stand zijn gekomen toen de Directie van de wijk RRV hem erop had gewezen dat in de zijstraat die zijn naam droeg veel boosdoeners langskwamen en hem verzochten de veiligheidssituatie in deze zijstraat te verbeteren. Hij zou blijkens dit document echter niet de tijd gehad hebben om dit project te starten in die zijstraat omdat de leden van de bende 18 dat nog voor het project van start ging achterhaald hadden (adm. doss., stuk 5, map met 'Documenten', nr. 5).

Waar verzoekster laat gelden dat zij herhaaldelijk heeft uitgelegd dat de verdwijningen en moorden het gevolg waren van de arrestatie, opsluiting en veroordeling van leden van de bende 18 na de dood van haar halfbroer, herhaalt zij louter haar eerder tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gegeven verklaringen. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gebaseerd op deze verklaringen waar hij stelde dat verzoekster het ontstaan van de problemen van haar vader en haar familie met de bendes kaderde in 2002, toen haar halfbroer J. A. werd gedood en haar vader klacht indiende. Zij weerlegt hiermee niet dat zij geen geloofwaardige verklaringen aflegde over de reden waarom haar halfbroer werd vermoord en dat zij dit beginpunt van alle verdere problemen van haar vader met de bendes (en uiteindelijk ook haar eigen problemen) niet op een gedetailleerde, coherente en doorleefde manier kan duiden.

Door voorts nog in haar verzoekschrift aan te voeren dat de moord op haar halfbroer J. A. niet plaatsvond in 2002, maar wel in 2012 en dat zij nooit de mogelijkheid heeft gehad om haar gehoornota's na te lezen en verbeteringen aan te brengen, beperkt verzoekster zich tot de loutere negatie van wat in de bestreden beslissing op basis van de notities van het persoonlijk onderhoud wordt vastgesteld. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt duidelijk dat verzoekster meermaals verklaarde dat haar halfbroer J. A. vermoord werd in 2002 (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, 9 en 17-18). Overigens wordt in de beslissing van de Nationale Vluchtelingencommissie van Guatemala van 14 december 2016 die verzoekster in de loop van de administratieve procedure neerlegde gewag gemaakt van de moord op J. A. op 25 april 2007 (adm. doss., stuk 5, map met 'Documenten', nr. 10) en blijkt uit de door verzoekster neergelegde overlijdensakte dat deze moord in 2002 zou zijn gebeurd (ibid., nr. 5), zodat zelfs indien verzoekster zou worden gevolgd waar zij aanvoert dat zij altijd verklaarde dat haar halfbroer in 2012 vermoord werd, haar verklaringen hoe dan ook geen steun vinden in de stukken die zij zelf bijbracht. Dit alles doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen.

Voorts is de commissaris-generaal van oordeel dat de verklaringen van verzoekster over de problemen van haar vader met de bende MS-13 vaag, lacunair en tegenstrijdig zijn. Dit wordt in de bestreden

beslissing als volgt nader toegelicht: "U stelt dat uw vader door MS13 werd afgeperst omdat hij een zaak had in Mejicanos, een gebied dat deel was van het territorium van deze bende (CGVS, p. 17). Zowel over deze zaak als over de renta die uw vader op basis van deze zaak aan MS13 diende te betalen, blijkt u echter zeer onwetend. Gevraagd wanneer uw vader met deze zaak – de enige die hij ooit heeft gehad – startte, stelt u dit niet te weten (CGVS, p. 17 en 18). Gevraagd om enige tijdsindicatie te geven, komt u niet verder dan te stellen dat hij de zaak niet zo lang heeft gehad (CGVS, p. 18). Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af wanneer u eerst zegt dat de renta die uw vader moest betalen aan MS13 voor zijn zaak verhoogd werd van 250 naar 600 dollar en wat later verklaart dat deze werd verhoogd van 200 dollar naar 600 dollar (CGVS, p. 10 en 14). Gevraagd wanneer die renta precies verhoogd werd naar 600 dollar, antwoordt u zeer vaag en weinig overtuigend dat dit tussen 2006 en 2013, 2014 gebeurde (CGVS, p. 14, punt 146-149). Aangezien u de problemen van uw vader aan uw eigen problemen met de bendes koppelt, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u beter op de hoogte bent van de – enige – zaak van uw vader en de renta die hij op basis van deze zaak moest betalen aan bende MS13, zeker aangezien u, zoals hierboven reeds werd gesteld, regelmatig contact had met uw vader (CGVS, p. 8 en 9)."

Verzoekster spreekt zichzelf tegen waar zij in haar verzoekschrift vooreerst laat gelden dat haar vader sinds 2002 afgeperst werd en toen 200 dollar diende te betalen, waarna dit bedrag in 2007 werd verhoogd naar 600 dollar, en vervolgens stelt dat de afpersingen omwille van de zaak van haar vader in 2002 begonnen, waarna het bedrag in 2003 van 200 dollar naar 600 dollar steeg en in 2004 nogmaals werd verhoogd naar 800 dollar omdat haar vader telkens klacht indiende bij de politie. Bovendien beperkt zij zich met dit betoog, alsook met haar betoog dat zij nooit heeft gesproken over 2013 en/of 2014, tot het poneren van loutere beweringen (post factum) en tot de loutere negatie van wat er in de bestreden beslissing op basis van de notities van het persoonlijk onderhoud wordt vastgesteld. Uit deze notities blijkt immers duidelijk dat verzoekster, toen haar gevraagd werd of zij het jaar waarin de renta verhoogd werd nog wist, verklaarde dat zij niet precies wist wanneer de renta naar 600 dollar werd verhoogd, maar aangaf dat de renta "tussen 2006 en 2013, 2014" naar 600 dollar werd verhoogd (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Verzoekster slaagt er met een dergelijk betoog niet in om de vastgestelde incoherenties, vaagheden en onwetendheden in haar verklaringen te weerleggen.

Daarbij komt dat verzoekster, zoals in de bestreden beslissing terecht als volgt wordt toegelicht, vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de ontvoering van haar vader: "U stelt dat uw vader in 2013 werd ontvoerd en voor dood werd achtergelaten (CGVS, p. 10). Na dit incident zocht hij hulp en vertrok hij uiteindelijk naar Guatemala (ibid.). Het is echter vreemd en ongeloofwaardig dat u niet weet door welke bende uw vader ontvoerd werd. Gevraagd of het ook MS13 was, de bende die uw vader afperste, die achter zijn ontvoering zat, stelt u dat niet te weten omdat hij problemen had met beide bendes. U tracht uw onwetendheid verder te verklaren door te stellen dat u hem in de periode van zijn ontvoering niet meer mocht zien (CGVS, p. 14). Nochtans had u volgens uw verklaringen wel nog contact met uw vader via video (CGVS, p. 15). Zeker aangezien u dit incident aanduidt als de rechtstreekse aanleiding voor het vertrek van uw vader uit uw land, is het vreemd dat u er niet meer kennis over heeft."

Waar verzoekster in haar verzoekschrift stelt dat het voor haar en haar vader onmogelijk is om te weten wie achter de ontvoeringspoging zat omdat er niemand meer aanwezig was op de plek waar haar vader werd achtergelaten toen de politie arriveerde en de politie wel nog trachtte om de bendeleden te achtervolgen, maar hen niet kon vinden, beperkt zij zich opnieuw tot loutere beweringen (post factum) die niet in concreto worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien niet in overeenstemming zijn met de verklaringen die zij daarover op het CGVS aflegde, met name dat zij niet wist welke bende haar vader ontvoerd had omdat zij hem in de periode van zijn ontvoering niet meer mocht zien.

Waar verzoekster verder nog meent dat er tijdens de poging tot ontvoering schoten werden gelost waarbij haar vader geraakt werd en hij nadien door de politie naar het ziekenhuis werd gebracht, stelt de Raad vast dat verzoekster hier eveneens op geen enkel moment tijdens de administratieve procedure gewag van heeft gemaakt. De poging tot ontvoering van haar vader is volgens haar verklaringen de rechtstreekse aanleiding geweest voor haar vader om te vertrekken uit El Salvador (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Verzoekster zou dan ook in staat moeten zijn om hierover in een persoonlijk onderhoud op het CGVS uitgebreide verklaringen af te leggen. Dat zij dit nu pas aanhaalt in haar verzoekschrift is niet ernstig.

De Raad wijst er bovendien op dat in de beslissing van de Nationale Vluchtelingencommissie van Guatemala van 14 december 2016 die verzoekster in de loop van de administratieve procedure neerlegde nergens gewag wordt gemaakt van de ontvoering van verzoeksters vader in 2013 (adm. doss., stuk 5, map met 'Documenten', nr. 10). Nochtans kreeg verzoeksters vader in deze beslissing in Guatemala op basis van de daarin aangehaalde elementen de vluchtelingenstatus toegekend. Ook dit doet ernstige

vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekster over de ontvoering en – bij uitbreiding ook – de problemen van haar vader en haar eigen problemen met bendeleden in El Salvador. Verder wordt in de bestreden beslissing nog als volgt gemotiveerd: “Daarenboven is het vreemd dat u voor de DVZ verklaart dat vijf familieleden door bendes zijn omgebracht, terwijl u voor het CGVS verklaart dat er zes officiële moorden zijn gepleegd op leden van uw familie (zie vragenlijst CGVS bij DVZ, punt 3.5 en zie CGVS, p. 18). Het is daarenboven treffend dat u zich de naam van één van uw vermoorde neven niet kunt herinneren (CGVS, p. 18).”

Verzoeksters betoog in haar verzoekschrift dat de commissaris-generaal haar verkeerd begreep, nu er zes familieleden werden omgebracht, haar broer verdwenen is en zijn lichaam nooit werd teruggevonden, houdt geen steek nu de commissaris-generaal in de bestreden beslissing net vaststelt dat zij op het CGVS verklaarde dat er zes officiële moorden zijn gepleegd op leden van haar familie. De commissaris-generaal wijst er evenwel terecht op dat verzoekster in strijd hiermee bij de DVZ verklaarde dat in het verleden al vijf familieleden van haar vermoord werden door bendeleden (adm. doss., stuk 7, ‘Inventaris + documenten DVZ’, Vragenlijst, vraag 3.5). Verzoekster blijft aldus steken in het herhalen van een versie van de door haar afgelegde verklaringen. Het hoeft geen betoog dat het louter volharden in een versie van de beweerde feiten, de vastgestelde tegenstrijdigheid niet opheft.

Waar zij nog betoogt dat zij nooit een dichte band heeft gehad met haar vermoorde neven en zij wel degelijk hun namen kent en deze in haar verzoekschrift ook opgeeft, doet verzoekster geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat zij zich ten tijde van haar gehoor op het CGVS één van de namen van haar neven niet kon herinneren (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). Van een verzoeker om internationale bescherming die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormden van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op elk asielzoeker de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135).

Verder bevat de bestreden beslissing nog de volgende pertinente overweging: “Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u vage, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de problemen van uw beweerde vader, broers, ooms en neven. De geloofwaardigheid van uw eigen problemen, die u rechtstreeks aan deze problemen linkt, wordt hierdoor in ernstige mate ondermijnd. Aangezien u uw eigen problemen rechtstreeks linkt aan die van uw vermoorde, ontvoerde of gevluchte familieleden kan er immers redelijkerwijze worden verondersteld dat u beter op de hoogte bent van het ontstaan en het verloop van deze problemen.”

Door in haar verzoekschrift te stellen dat zij niet weet wat zij nog meer zou kunnen doen en erop te wijzen dat zij tevens de geboorteaktes van haar familieleden neerlegde om aan te tonen dat zij allen dezelfde vader hebben en aldus familieleden zijn van elkaar, weerlegt noch ontkracht verzoekster de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat zij vage, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de problemen van haar familieleden en dat de geloofwaardigheid van haar eigen problemen hierdoor eveneens in ernstige mate wordt ondermijnd.

In de bestreden beslissing wordt vervolgens als volgt overwogen:

“Tevens dient er te worden op gewezen dat u met geen enkel bewijsstuk uw verwantschap met J. A. G. M. (...) of de andere door u vermelde vermoorde of ontvoerde personen die zonen, broers of neefjes van deze persoon zijn, aantoonst. Bovendien wordt in verband hiermee opgemerkt dat u voor het CGVS melding maakt van een halfbroer langs vaderskant, H. (...), die u bij de DVZ niet hebt genoemd (CGVS, p. 9 en verklaring DVZ, p. 9, punt 17). Ook is het opvallend dat incoherente verklaringen aflegt over de identiteit van het enige familielid waarmee u nog contact heeft langs vaderskant, uw halfzus R. (...). Zo stelt u voor de DVZ dat haar familienaam G. G. (...) is maar stelt u voor het CGVS dat zij G. M. (...) heet (CGVS, p. 4 en verklaring DVZ, p. 9, punt 17). Het is opvallend dat u er niet in slaagt om op meer coherente wijze verklaringen af te leggen over uw familie langs vaderskant, aan wie u uw persoonlijke bendegeïmpliceerde problemen koppelt. Ook dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over het contact dat u met uw vader had in El Salvador. Hiernaar gevraagd, stelt u aanvankelijk dat er een goed contact was en dat hij niet enkel naar uw huis kwam, maar dat u soms ook voor twee dagen naar hem ging (CGVS, p. 8). Wanneer u hierna wordt gevraagd hoe vaak u op bezoek ging bij uw vader, stelt u echter dat u niet echt bij hem thuis op bezoek ging maar dat u hem soms op zijn werk bezocht en dat hij af en toe naar uw huis kwam (CGVS, p. 9). Het gegeven dat u geen coherente verklaringen aflegt over het contact met uw vader ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid.

Zo op basis van de door verzoekster bij haar verzoekschrift gevoegde fotokopieën van geboorteaktes (stukkenbundel verzoekster, stukken 4-7) kan worden aangenomen dat er verwantschapsbanden zijn tussen verzoekster en de personen die op deze stukken worden vermeld, kan op basis van het

voorgaande niet worden geconcludeerd dat verzoekster nauwe banden had met haar vader en halfbroers en dat zij louter door haar verwantschap met deze personen een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

Verzoekster kan voorts niet worden gevolgd waar zij voorhoudt dat zij nooit heeft verklaard dat haar halfzus een andere familienaam zou hebben en stelt dat de familienaam van haar halfzus G. G. is. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers duidelijk dat zij eerst verklaarde dat de achternaam van haar halfzus G. M. was (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Dat verzoekster geen coherente verklaringen aflegde over de familienaam van haar halfzus, de enige persoon langs vaderskant waarmee zij volgens haar verklaringen nog contact zou hebben (ibid., p. 4), is merkwaardig en doet eens te meer vragen rijzen bij de banden tussen verzoekster en haar familie langs vaderskant en bij de problemen die zij daardoor beweert te hebben.

Wat betreft haar betoog over de ontmoetingen met haar vader in El Salvador, beperkt verzoekster zich opnieuw tot loutere beweringen (post factum) die niet in concreto worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Verzoekster heeft gedurende de gehele administratieve procedure niet vermeld dat zij na de eerste moord enkel nog telefonisch contact hield met haar vader en dat de fysieke contacten met haar vader in 2010 werden hervat. Nochtans werd haar tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS uitdrukkelijk gevraagd naar de relatie met haar vader (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8-9). De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing ook nog op goede gronden als volgt:

"Bovendien zijn ook uw verklaringen over uw persoonlijke problemen met bende MS13 niet geloofwaardig. Zo valt ten eerste op dat u pas in augustus 2019 benaderd bent door leden van MS13 terwijl uw vader El Salvador in 2016 al verliet en sindsdien in Guatemala zit (CGVS, p. 13 en 14). Het is opmerkelijk dat leden van bende MS13 u drie jaar nadat uw vader het land al verlaten had nog zouden benaderen om een schuld met hem te vereffenen. Daarenboven is het vreemd dat u niet in uw eigen kolonie maar in San Yacinto, op anderhalf uur rijden van uw woonplaats, werd benaderd door MS13 (CGVS, p. 12). U woonde heel uw leven tot aan uw vertrek uit El Salvador – en dus heel de periode dat uw vader problemen had met bendes – immers in (...), een kolonie waar MS13 de controle heeft (CGVS, p. 5-6). U zegt dat u er nooit problemen hebt gehad met de bende MS13. U kent er geen bendeleden en hebt er zelfs nooit interactie gehad met bendeleden (CGVS, p. 6). Indien MS13 u werkelijk viseerde wegens uw affiliatie met uw vader, is het vreemd dat deze bende u nooit in uw eigen kolonie benaderd heeft. U stelt zelf dat als de bendeleden een probleem hebben met iemand, ze ook de familieleden raken om die persoon te straffen (CGVS, p. 17). Gevraagd hoe de bendeleden in San Yacinto u konden herkennen en wisten dat uw vader een schuld had uitstaan bij hen, stelt u dat bendes veel weten over mensen en alles kunnen achterhalen (CGVS, p. 15). Het is dan ook zeer opmerkelijk dat de bendeleden uit uw eigen kolonie niet van deze schuld afwisten of u er niet mee confronteerden. In het licht van uw verklaringen dat bendeleden alles weten en elke stap die je zet kunnen volgen is het bovendien ook treffend dat de bendeleden in San Yacinto u pas in augustus 2019 hebben benaderd terwijl u al een jaar lang elke dag dezelfde route aflegde in een volgens uw eigen verklaringen gevaarlijke buurt met veel bendes tussen de school van uw zoon en het zwembad (CGVS, p. 10, 12 en 15).

Daarenboven zijn uw verklaringen over het concrete incident waarbij u in San Yacinto door leden van bende MS13 werd benaderd, tegenstrijdig en ongeloofwaardig. Zo verklaart u eerst dat u op het moment dat de bendeleden u benaderden naar de zwembad aan het wandelen was (CGVS, p. 10). Later verklaart u dat u net van de zwembad kwam toen u onderschept werd (CGVS, p. 11-12). Deze tegenstrijdigheid ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Er kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat u over het enige bendegerelateerd incident dat u zelf hebt meegemaakt en dat de rechtstreekse aanleiding vormde voor uw vertrek uit El Salvador en uw verzoek om internationale bescherming in België op meer coherente en eenduidige wijze verklaringen kan afleggen. Bovendien is het ongeloofwaardig dat de bendeleden u tijdens dit incident weliswaar met een wapen bedreigden en vertelden dat ze uw zoon als poste wilden rekruteren om de schuld van uw vader te vereffenen, maar dat ze geen concrete afspraken met u maakten in verband met hun eisen (CGVS, p. 10, 13 en 15). Indien ze uw zoon werkelijk wilden rekruteren dan kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat ze hun eis en bedreiging concreter zouden hebben gemaakt. Het gegeven dat ze dit volgens uw verklaringen niet deden, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van deze verklaringen."

Door in haar verzoekschrift te stellen dat de commissaris-generaal haar zaken verwijt waar zij geen controle over heeft en dat zij niet met zekerheid kan zeggen waarom zij juist in 2019 werd geïnterviewd, doet verzoekster geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. Waar zij laat gelden dat zij vermoedt dat een van de veroordeelde bendeleden van in 2003 en/of 2004 de opdracht heeft gegeven aan andere bendeleden om achter haar aan te komen, gezien een van de veroordeelde bendeleden zijn straf van 30 jaar naar 15 jaar heeft kunnen herleiden en vrijgekomen is in 2019, beperkt verzoekster zich tot een loutere bewering (post factum) die niet in concreto wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Verzoekster heeft hiervan geen gewag gemaakt toen zij erop werd gewezen dat de problemen

van haar vader van jaren geleden dateren en dat haar vader al sinds 2016 in Guatemala verblijft en haar vervolgens werd gevraagd hoe zij tot eind 2019 in El Salvador is kunnen blijven zonder dat haar iets concreet is overkomen (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19). Bovendien wijst de Raad er nog op dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat verzoekster de door haar voorgehouden problemen en vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoekster de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat: "Bovendien is het opmerkelijk en ongeloofwaardig dat u na het incident in San Yacinto, waarbij u door bendeleden van MS13 werd geconfronteerd met de schuld van uw vader en waarbij uw zoons expliciet werden gevisieerd, naar uw woonplaats in (...) terugkeerde om er de komende twee maanden met uw twee zonen in MS13 territorium door te brengen (CGVS, p. 5, 13, 19). U stelt dat u en uw zonen in deze periode niet buiten kwamen en dat uw moeder het regelde als u iets nodig had (CGVS, p. 19). Nochtans verklaarde u dus ook dat bendes familieleden viseren om personen te straffen, waardoor het opmerkelijk is dat uw moeder zich wel vrij kon bewegen in de kolonie (CGVS, p. 17). Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u wel degelijk alternatieven had om uw resterende tijd in El Salvador door te brengen. Zo woont uw andere zus niet in (...) maar in (...) in Ilopango, waar volgens uw verklaringen niet MS13 maar wel bende 18 de macht heeft (CGVS, p. 4). In het licht van uw verklaringen dat u en uw zonen door bende MS13 werden bedreigd en er op dat moment nog geen enkele aanwijzing was dat u door bende 18 werd gezocht, is het vreemd dat u zich niet tot uw zus in Ilopango wendde maar in plaats daarvan terugkeerde naar MS13-territorium. Bovendien wonen uw moeder en jongste zus nog steeds in het huis in (...) en hebben ook zij er niets meer meegemaakt (CGVS, p. 4-5). Nochtans verklaart u dat deze kolonie vandaag heel hard beïnvloed is door de aanwezigheid van bendeleden en het een heel gewelddadige plaats is geworden (CGVS, p. 6). U stelt dat de bendeleden de hele dag door over de kolonie waken en mensen die ze niet kennen achtervolgen en niet meer laten vertrekken (ibid.). In het licht van deze verklaringen is het dan ook zeer opmerkelijk dat u stelt dat uw moeder en zus nog steeds zonder problemen in deze door MS13 gecontroleerde kolonie wonen. Indien u werkelijk persoonlijk werd gevisieerd door deze bende kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat zij uw directe gezinsleden niet zomaar ongemoeid zouden laten, zeker niet aangezien u dus zelf stelt dat bendeleden familieleden viseren om door hen gezochte personen te straffen. Het gegeven dat uw zus en moeder tot op heden probleemloos in (...) kunnen wonen, ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen in verband met uw problemen met de bende MS13. Bovendien zijn ook uw problemen met bende 18 niet geloofwaardig. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u nooit door leden van deze bende werd benaderd. Wat betreft de bedreigingen die uw halfzus R. (...) heeft ontvangen vanwege deze bende, is vastgesteld dat ook uw verklaringen daarover niet geloofwaardig overkomen. Zo verklaart u dat R. (...) door bende 18 gevolgd en bedreigd werd in het centrum van San Salvador en briefjes heeft ontvangen vanwege bende 18 (CGVS, p. 5 en 16). Er dient te worden opgemerkt dat u, hoewel u wel verschillende bewijsstukken neerlegt om de problemen van uw vader en andere familieleden te staven, deze briefjes waarin uw naam expliciet zou worden genoemd, niet kunt voorleggen. Bovendien is het vreemd en ongeloofwaardig dat u zeer weinig weet over deze briefjes, hoewel u steeds contact met R. (...) onderhoudt (CGVS, p. 4). Zo weet u niet waar deze briefjes werden achtergelaten (CGVS, p. 16). Gevraagd wat er in die briefjes staat, antwoordt u vaag en ontwijkend dat R. (...) enkel zei dat ze bang was en zei dat ze naar u en uw vader vragen (ibid.). Indien uw halfzus werkelijk dergelijke dreigberichten ontving waarin uw naam expliciet werd vernoemd is het vreemd dat u deze niet kunt voorleggen en niet weet waar ze werden afgeleverd en wat hun precieze inhoud is. Aangezien u nog contact houdt met uw halfzus R. (...) kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u zich via haar beter op de hoogte stelt hiervan. Het feit dat u dit niet hebt gedaan, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen in verband met uw problemen met bende 18. Ten slotte dient te worden opgemerkt dat uw vaders vrouw M. (...), zijn zoon J. (...) en zijn dochter R. (...) nog steeds in het huis in Prados De Venecia wonen waar hij voor zijn vertrek naar Guatemala woonde (CGVS, p. 15- 16). U stelt dat in deze wijk zowel MS13 als bende 18 aanwezig zijn (CGVS, p. 15)

Desondanks hebben uw vaders huidige echtgenote, J. (...) noch R. (...) in deze wijk een bendegerelateerd probleem meegemaakt (CGVS, p. 16). Hoewel u verklaart dat uw halfzus R. (...) in het centrum van San Salvador door bende 18 werd achtervolgd en bedreigd en u stelt dat haar leven in gevaar is, woont zij nog steeds probleemloos in Prados De Venecia en gaat zij nog steeds uit werken (CGVS, p. 5 en 16). Het is enerzijds vreemd dat leden van MS13 u eerder zouden benaderen dan de directe gezinsleden van uw vader met wie hij samenwoonde voor zijn vertrek en die tot op heden nog steeds in hetzelfde huis wonen als waar ze dat met hem deden. Anderzijds is het vreemd dat R. (...) enkel in het centrum van San Salvador en niet in haar eigen wijk door bende 18 werd benaderd. Indien MS13 en bende 18 nog steeds een schuld zouden willen vereffenen met uw vader en daarom zijn familieleden viseren, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat zij deze mensen in deze wijk niet zomaar ongemoeid zouden

laten. Het feit dat zij nog steeds probleemloos in El Salvador wonen en, in het geval van uw zus R. (...), werken, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u door bendes wordt gevisieerd wegens de schuld die uw vader nog bij hen zou hebben uitstaan. Gevraagd waarom zij niet worden gevisieerd, komt u overigens niet verder dan te verklaren dat het het werk is van God, hetgeen allesbehalve een dienstige verklaring is (CGVS, p. 17)."

Verzoekster kan niet worden gevolgd waar zij aanvoert dat het feitenrelaas over de dreigementen die haar halfzus R. ontving niet klopt, omdat zij op geen enkel ogenblik zou gezegd hebben dat de dreigementen die haar halfzus R. ontving van de bende 18 kwamen en omdat zij nooit gesproken zou hebben over dreigberichten, maar enkel over dreig telefoons die R. ontving waarin R. gevraagd werd naar verzoekster, verzoeksters zoon en verzoeksters vader. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat verzoekster duidelijk stelde dat haar halfzus bedreigingen van de bende 18 ontving en dat ze ook al "verschillende briefjes" ontving (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6 en 16). Verzoekster toont dan ook niet aan dat de bestreden beslissing gesteund is op onjuiste gegevens. Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat het chronologisch overzicht van de problemen van haar vader dat verzoekster in de loop van de administratieve procedure neerlegde (adm. doss., stuk 5, map met 'Documenten', nr. 9) de ongeloofwaardigheid van de verklaringen die verzoekster aflegde enkel versterkt, wat hij als volgt nader toelicht: "In dit document vallen immers een groot aantal tegenstrijdigheden op te merken met uw verklaringen zoals u ze voor het CGVS hebt afgelegd. Zo is het vreemd dat u stelt de moord op uw halfbroer J. A. G. B. (...) nooit goed te hebben begrepen hoewel de aanloop naar en de omstandigheden van zijn dood in dit document uitvoerig staan beschreven (CGVS, p. 9). Ook verklaart u dat uw broer C. (...) in 2007 door bende 18 vermoord werd, terwijl uit dit document blijkt dat dit in 2010 zou zijn gebeurd (CGVS, p. 9). Daarnaast verklaart u dat uw oom G. (...) in 2010 werd vermoord, terwijl dit volgens dit document en de door u neergelegde overlijdensakte in 2007 is gebeurd (CGVS, p. 9). Ook verklaart u dat er in 2010 een neef vermoord werd, wat evenwel niet blijkt uit dit document (CGVS, p. 10). Verder wordt opgemerkt dat u verklaart dat uw vader in 2013 werd ontvoerd, maar dat deze ontvoering in dit document nergens wordt aangehaald (CGVS, p. 10 en 14). Voor heel 2013 werd er overigens geen enkel incident geregistreerd, terwijl dit incident volgens u de rechtstreekse aanleiding zou zijn geweest voor het vertrek van uw vader uit El Salvador (CGVS, p. 10 en 14). Voorts is vreemd dat u het meermaals heeft over een winkel die uw vader had in Mejicanos en dat hij voor die zaak volgens u renta moest betalen aan MS13, terwijl in dit document nergens melding wordt gemaakt dat J. M. (...) een winkel had in Mejicanos (CGVS, p. 10 en 14). Daarenboven stroken uw verklaringen over de verhogingen van de renta die uw vader moest betalen aan de bendes niet met wat er in dit document staat opgelijst. Zo verklaart u eerst dat de renta die uw vader moest betalen aan MS13 voor zijn zaak verhoogd werd van 250 naar 600 dollar en verklaart u even later dat deze werd verhoogd van 200 dollar naar 600 dollar (CGVS, p. 10 en 14). In het door u neergelegde document staat echter beschreven dat uw vader in juni 2002 begon met het betalen van 200 dollar renta aan MS en dat deze geldsom verschillende keren werd verhoogd: in 2003 van 200 naar 600 dollar en de periode 2004-2005 van 600 naar 800 dollar en ten slotte in 2007 van 800 naar 900 dollar. Het feit dat dit document, dat u nota bene neerlegt om uw verklaringen te staven, dermate tegenstrijdig is met uw persoonlijke verklaringen, ondermijnt dus verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen."

Waar verzoekster in haar verzoekschrift nog aanvoert dat het feitenrelaas niet klopt gezien haar oom niet vermoord werd omwille van afpersing, maar wel door de veroordeling van leden van de bende 18 voor de moord op haar broer, stelt de Raad vast dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat haar oom vermoord werd "omwille van de renta die hij betaalde" en dat haar vader er toen achter is gekomen dat haar oom ook renta betaalde (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9-10).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier, is de Raad van oordeel dat verzoekster de door haar voorgehouden vrees voor leden van de bende MS-13 en van de bende 18 niet aannemelijk heeft gemaakt. Voor zover verzoekster nog betoogt dat zij trachtte hulp en bescherming te zoeken bij haar eigen autoriteiten, maar dat alles wat zij deden tevergeefs bleek gezien er meerdere van haar familieleden vermoord werden en zij na zoveel jaar nog steeds gevisieerd en met de dood bedreigd wordt, wijst de Raad er op dat vermits er geen geloof kan worden gehecht aan de door haar voorgehouden problemen met leden van de bende MS-13 en van de bende 18, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in haar land van herkomst irrelevant is. De argumentatie in het verzoekschrift dat uit objectieve rapporten blijkt dat de politie bijzonder corrupt is, geïnfilteerd is door bendeleden, informatie doorspeelt naar hen, gestaafd door citaten uit de Country Policy and Information Note "El Salvador: Fear of gangs" van UK Home Office van januari 2021, en het betoog dat de redenering van de commissaris-generaal aantoonde dat deze "geen enkel besef heeft van de werking van de bendes en de (corruptie en infiltratie van bendeleden binnen de) politie in El Salvador" is in casu dan ook niet dienstig. Bovendien wijst de Raad erop dat een loutere verwijzing naar een algemene situatie niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt

bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft daartoe in gebreke. (...)."

De commissaris-generaal oordeelt *in casu* dan ook op goede gronden dat om voormelde redenen evenmin kan worden aangenomen dat er in hoofde van verzoeker elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade.

2.3.7.2. Verzoeker meent een persoonlijke vrees te hebben, met name de bedreigingen door bendeleden en de algemene onveilige situatie in El Salvador. De Raad merkt op dat deze elementen samenhangen met de aangevoerde vrees voor de bendes die ongeloofwaardig werd bevonden. Verder wordt opgemerkt dat in het arrest inzake verzoekers moeder reeds werd opgemerkt:

"Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._veiligheidssituatie_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen."

2.3.7.3. Verzoeker stelt verder in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal op geen enkel ogenblik een individueel, gericht en persoonlijk onderzoek heeft gevoerd naar de vrees in zijn hoofde. Verder beargumenteert verzoeker dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn specifiek, kwetsbaar profiel alsook de gevaren die hij persoonlijk loopt in geval van terugkeer naar El Salvador. De Raad stelt in dit verband vast dat verzoeker voorbijgaat aan de diverse motieven van de bestreden beslissing waarin wel degelijk wordt ingegaan op de elementen die verzoeker doorheen zijn persoonlijk onderhoud heeft aangehaald ter verantwoording van zijn apart verzoek om internationale bescherming, doch waarvan wordt geoordeeld dat zij niet kunnen worden beschouwd als elementen die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

2.3.7.4. In zoverre verzoeker middels een aanvullende nota een verslag aangaande de beginsituatie van cliënt (stuk 4); een verslag aangaande zijn functioneren op school (stuk 5) en een verslag van het CLB "handelingsgerichte diagnostiek" (stuk 6) in het kader van zijn mentale beperking heeft overgemaakt, stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft aangegeven dat hij naar het bijzonder onderwijs ging in El Salvador (CGVS, p. 7) en aldus reeds rekening werd gehouden met de vaardigheden van verzoeker.

Verzoeker stelt overigens dat mensen met een beperking in El Salvador worden gediscrimineerd, waartoe hij citeert uit U.S. Embassy in El Salvador "El Salvador 2021 Human Rights Report" van 2021 (stuk 7). De Raad benadrukt te dezen dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoeker maakte doorheen zijn verklaringen geen gewag van dergelijke zwaarwegende problemen en hij brengt ook in voorliggend verzoekschrift geen concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer naar El Salvador persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.3.7.5. Voorts wijst verzoeker in het verzoekschrift op zijn jonge leeftijd en stelt hij dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS reeds heeft verteld over de rekruteringspoging door bendeleden en dat hij als 16-jarige het "geknipte profiel" heeft om geviseerd, ontvoerd, en/of gerekruteerd te worden door bendes in El Salvador. Verzoeker meent verder dat hij reeds in het verleden in hun vizier kwam en bij een gedwongen terugkeer nog meer in de schijnwerpers zal lopen. Volgens verzoeker is dit geen

hypothetische vrees en hij citeert in dit verband uit Human Rights Watch “*El Salvador*” van 2020 en Human Rights Watch “*El Salvador*” van 2021. Vervolgens betoogt verzoeker dat de bendes het voor het zeggen hebben in El Salvador en de overheid hier niets wil of kan tegen doen. Verzoeker stelt voorts op basis van de COI Focus “*Salvador: Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022 dat jongeren de slechtst behandelde categorie vormen van het land.

Uit de objectieve landeninformatie bijgebracht door beide partijen blijkt dat kinderen, in het bijzonder zij die afkomstig zijn uit gebieden waar bendes opereren, nood kunnen hebben aan internationale bescherming, doch dat dit afhankelijk is van hun individuele omstandigheden (COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022, p. 19; UNHCR “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers from El Salvador*”, p. 35-36). Er kan uit de neergelegde en beschikbare landeninformatie in dit kader niet worden afgeleid dat het louter terugkeren naar en aanwezig zijn in El Salvador zou kunnen volstaan om in hoofde van verzoeker te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees of een reëel risico om slachtoffer te worden van dergelijke praktijken. Het aanhalen van algemene informatie volstaat *in casu* dus niet; verzoekers vrees voor rekrutering moet *in concreto* aannemelijk worden gemaakt. Verzoeker dient op zijn persoon betrokken elementen of feiten aan te reiken die relevant kunnen zijn om een risico op rekrutering aannemelijk te maken.

Reeds in het kader van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers moeder werd geoordeeld dat de bedreiging door de bendeleden om verzoeker te rekruteren ongeloofwaardig werd bevonden.

De Raad kan na lezing van het rechtsplegingsdossier verder geen omstandigheden in hoofde van verzoeker vaststellen waaruit blijkt dat hij in het vizier zou komen van bendes voor rekrutering. Er blijkt bijvoorbeeld niet dat verzoeker, zijn broer en zijn moeder zich in een precare socio-economische situatie bevonden noch dat verzoeker, zijn broer of zijn moeder enige affiniteit zouden hebben met de bendes. Zo blijkt uit het verzoek om internationale bescherming van verzoekers moeder dat verzoeker naar school ging in El Salvador (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud moeder (hierna: CGVS moeder), p. 10) hetgeen hij ook bevestigt tijdens zijn eigen persoonlijk onderhoud (CGVS verzoeker p. 6) en dat zijn moeder werkte in een bedrijf dat gsm's verkocht (CGVS verzoeker, p. 5). Verzoeker maakt, naast zijn vluchtrelaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, geen gewag van andere elementen, omstandigheden of ervaringen waaruit kan blijken dat hij bij terugkeer door een bende zal worden vervolgd of gevisieerd. Verzoeker geeft bovendien aan dat hij geen concrete voorbeelden kent van personen die in El Salvador werden bedreigd of werden gevraagd om toe te treden tot een bende (CGVS verzoeker, p. 10). Zijn relaas bevat aldus geen geloofwaardige of overtuigende elementen waaruit kan blijken dat hij werd of zou kunnen worden benaderd door bendes in het kader van een rekrutering.

Verzoeker verwijst voorts naar het aan het verzoekschrift deels gevoegde rapport “*Nansen Note 2021/2 El Salvador Internationale bescherming overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag*” (stuk 3) en beargumenteert dat bendes niet louter als criminele organisaties kunnen worden bestempeld. Verzoeker slaagt er met zijn verwijzing naar dit rapport van Nansen evenmin in elementen of feiten die een apart verzoek in zijn hoofde rechtvaardigen, aan te tonen. Het vraagstuk of de bendes in El Salvador louter als criminele organisaties kunnen worden bestempeld dan wel als politieke actoren moeten worden beschouwd, stelt zich *in casu* niet daar verzoeker nalaat dit rapport concreet in verband te brengen met zijn asielmotieven. Verzoeker gaat eraan voorbij dat er geen geloof werd gehecht aan de voorgehouden vluchtaanleiding, met name de bedreigingen door bendeleden en de rekruteringspogingen. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die voorgaande beoordeling in een ander daglicht kunnen stellen. Het verwijt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met dit Nansen-rapport, daargelaten de vraag of de commissaris-generaal daartoe is gehouden, is gelet op wat voorafgaat dan ook niet dienstig.

Waar verzoeker in dit verband overigens citeert uit Immigration and Refugee Board of Canada “*El Salvador: Information Gathering Mission Report – Part 1*” van september 2016 (stuk 8), stelt de Raad vast dat dit algemene informatie bevat met betrekking tot het rekruteren door bendeleden in El Salvador en dit geen betrekking heeft op verzoekers individuele vluchtmotieven als dusdanig.

2.3.7.6. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen het motief waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt verwezen naar het feit dat de moeder van verzoeker geen nieuw verzoek om internationale bescherming heeft ingediend na haar weigeringsbeslissing in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat ze dat niet heeft gedaan, ondermijnt de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging en doet vermoeden

dat de moeder haar minderjarige kind een persoonlijk verzoek om internationale bescherming liet indienen ten einde het recht op opvang, dan wel het verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen. Evenmin wordt een concreet verweer gevoegd tegen het motief inzake het feit dat de stukken die verzoeker voorlegt niets aan de inhoud van de beslissing kunnen veranderen.

De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die bijdragen aan het besluit dat verzoeker geen specifieke en individuele elementen aanbrengt die een apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.7.7. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker in het verzoekschrift om hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Verzoeker wijst in dit verband op de ontsprende (humanitaire) situatie in El Salvador. Verzoeker citeert in dit verband uit The Guardian *“El Salvador a nation held hostage a photo essay”* van 2019 en Foreign Policy *“El Salvador gang violence MS13 nation held hostage photography”* van 30 november 2019. Verzoeker wijst in het verzoekschrift voorts op de ontsprende situatie van het recentelijk danig geëscaleerde veralgemeend geweld in El Salvador, waartoe hij citeert uit Reuters *“El Salvador’s Bukele military after spike in murders”* van 12 november 2021 en Plenglish *“El Salvador Police confirm 20 homicides in one day”* van 11 november 2021. Ten slotte wijst verzoeker op de noodtoestand die op 26 maart in het land werd uitgeroepen. Verzoeker citeert in dit verband uit HLN *“Meer dan zestig moorden in El Salvador op een dag tijd: noodtoestand afgekondigd”* van 27 maart 2022.

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoeker beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. Het geweld waaraan de bendes zich schuldig maken wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Naast dit crimineel geweld is er ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022, p. 15-23; COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus van 4 juli 2022, p. 9-15). Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd, noch blijkt dat

het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving daarom willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in verzoekers geval geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werden gemaakt.

Met het algemeen betoog dat El Salvador als één van de gevaarlijkste landen ter wereld wordt omschreven, het citeren uit en refereren aan landeninformatie toegevoegd aan het verzoekschrift en het betwisten van het besluit van de commissaris-generaal, toont verzoeker geenszins aan dat het niet langer opgaat te stellen dat het (criminele) geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is en bovendien niet plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De door verzoeker aangehaalde informatie laat niet toe anderszins te beslissen nu deze immers minstens ten dele dezelfde, doch op bepaalde punten niet de meest actuele informatie uitmaakt, als deze waarop de voormelde analyse is gesteund.

Uit het enkele gegeven dat er een piek was in het aantal moorden, zoals blijkt uit de twee nieuwsartikelen die verzoeker citeert, kan niet blijken dat het *in casu* om willekeurig geweld gaat. Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing. Waar verzoeker onder verwijzing naar een persbericht opmerkt dat op 26 maart 2022 in El Salvador de noodtoestand werd uitgeroepen nadat er 63 moorden op één dag plaatsvonden, toont hij niet aan dat de situatie in El Salvador dermate gewijzigd zou zijn dat tot een andere conclusie dan hierboven moet worden gekomen. De argumentatie in het verzoekschrift dat er, onder meer in het licht van deze recente feiten, een hernieuwd onderzoek naar de algemene veiligheidssituatie dient te gebeuren, kan dan ook niet worden gevolgd.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS door een gespecialiseerde *protection officer* werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het

nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.9. Waar verzoeker vordert om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET